

26. Herders Hij is geboren

t. en m. 17e eeuw/bew. J. Vermulst

T
S
A
T
B

1. Her - ders, Hij is ge - bo - ren in't mid - den van de nacht, —

die zo lang van te vo - ren de we - reld heeft ver - wacht. —

Vrolijk, o her - derkens, zongen ons d'engelkens, zongen met blijde stem: haast u naar Bethle - hem. —

2. Wij arme, slechte liekens
gelijk de boeren zijn,
wekten onze gebuurkens
en in de maneschijn;
liepen met blij geschal
naar deze arme stal
daar ons de eng'lenzang
altemaal toe bedwang.

3. Als wij daar zijn gekomen,
ziet, een klein Kindeken
leit op 't stro nieuwgeboren,
zoet als een lammeken.
D'oogskens van stonden aan
zag men vol tranen staan.
't Weende uit druk en rouw
in deze straffe kou.

4. 't Kindje begon te slapen,
de Moeder sprak ons aan:
lieve herders, tezamen,
wilt zoetjes buiten gaan!
U lie zij peis en vree!
Dat brengt mijn Kindje mee,
want 't is uw God en Heer.
Komt morgen nog eens weer.